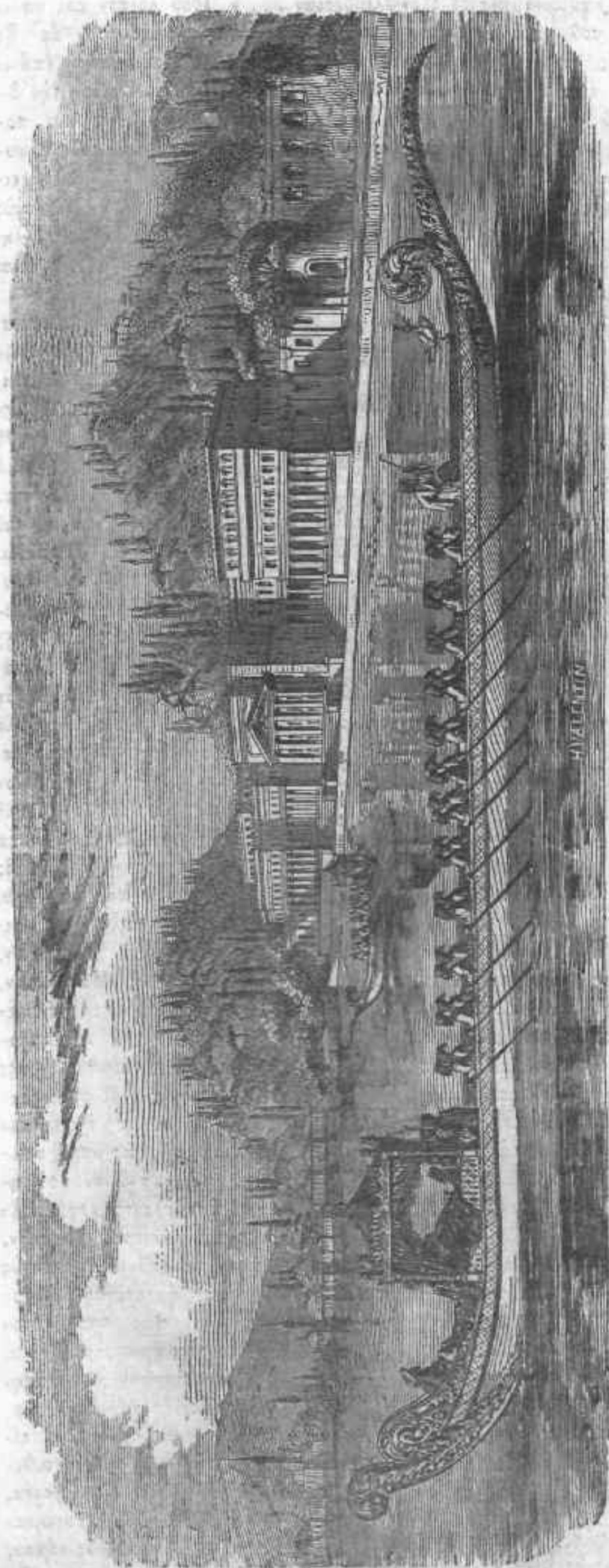

Τὸ μαρμάρειον τοῦ Σουλτάνου Πηλοῦ.

γελῶν ὁσάκις τὸν ἀνέφερον περὶ τῆς ἐπιθυμίας μου, ἐπρόσπαθει νὰ μὲ πείσῃ, ὅτι εὐκαίωτερον θὰ εὑρίσκον οἱ Φραγκοὶ τὴν πηγὴν τοῦ ἀθανάτου νεροῦ, ἢ τὰ βουνὰ τῆς σελίνης τὰ συνορευόμενα περὶ τοῦ Γουμπουκτοῦ μέ τιν πλανήτην μας, παρὰ ἐγὼ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, δι' ὃ ἀπεφάσιζα νὰ ἐγκαταλείψω τοὺς νεργιλέδας καὶ τοὺς σοφάδας μου οὐδὲ ἀκρόατιν ἐδδὼν εἰς τοὺς λόγους του. Οἱ Γάλλοι νὰ μὴ γνωρίζωσι τὴν ἐλευθερίαν! βλασφημία! Καὶ ὁμοίως, συστήλιτομαι νὰ τ' ὁμολογήσω, θελήσας μετ' ἀπείρους συνδιαλέξεις μετ' αὐτῶν, νὰ ἀνακεφαλαιώσω καὶ συναρμολογήσω τὰς ιδέας μου, εὗρηκα ὅτι ἦσαν πολὺ πλέον συγκεκριμέναι ἢ πρότερον. Οἱ μὲν μ' ἐβιβαίουσαν, ὅτι ἀληθὴς ἐλευθερία εἶναι τὸ νὰ μὴ ἔχῃ τις κτήματα ἴδια ἀλλὰ κοινὰ μετ' ὅλων τῶν ἄλλων, καὶ ἅς μὴ ἐκοπίασε εἰς τοῦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ τ' ἀποκτήτῃ. Ἡ ἀληθεία, ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν μὲ δυσηρέστησεν· ἐξ ἐναντίας ἐνόησα κατὰ βάθος τὴν δύναμιν τῆς, καθότι ὡς δερβίσης ἐξ ἐπαγγέλματος ὀκνηρὸς καὶ ἀσπρονδὸς τοῦ κόπου ἐχθρὸς, μέτρησκει ν' ἀπολαύω ἀκωλύτως τῶν ξένων κτημάτων, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ἀφύγων τε καὶ ἐμψύγων. Ἀλλὰ, πιστὸς εἰς τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, ἐπεθύμουν νὰ γίνῃ εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα καὶ μία, μικροτάτη, ἐξαίρεσις· δηλαδή, παρεχόμενῃ μὲν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸ νὰ καρπώμαι ἐγὼ ἀδιακρίτως τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, δὲν συγκατένευσαν ὁμοῦς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ νὰ κερπῶνται οἱ ἄλλοι τὴν ἰδικήν μου. Καθότι ὁμοῦς ἐμυρίσθην, φαίνεται ὅτι τοιαύτη ἦτον καὶ τῶν φίλων κατηχητῶν μου ἡ γνώμη· ἀλλ' ὀλιγώτερον ἐλκρινέστεροί μου, τὴν ἐκρυπτον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τὴν φανερώσωσιν ἅμα ἐπραγματοποιεῖτο τὸ σχέδιόν των.

Κατ' ἄλλους δὲ ἐλευθερία ἦτον τὸ νὰ τρέφονται οἱ ἐργάται καὶ μάλιστα οἱ μαχθηροὶ ἀπὸ τοῦ δημόσιον ταμεῖον, ὡς πάλαι οἱ κληρικοὶ τοῦ Βυζαντίου, ἀπὸ τῆς τραπέζας τῶν 366 μοναστηρίων, νὰ δανείζονται χρήματα ἀτόκως διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν οὐδ' αὐτὰ τὰ κεφάλαια ποτέ, καὶ νὰ γεμίζωσι τὰ βαλάντια των κενόνοντες τὰ τῶν ἄλλων. Μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως ἐμελέτησα καὶ τὴν δευτέραν ταύτην ἐλευθερίαν, καὶ ἐπὶ τέλος ἐπείσθην, ὅτι οἱ ὀπτικοὶ αὐτῆς δὲν ἐζήτουν μὲν ἀναπαιδὸν ὡς οἱ πρῶτοι τὸν ἀναδασμὸν καὶ τὴν σεισάχθειαν, περικάλυπτον ὁμοῦς μὲ σεμνότερον, μακ-

καθότι περὶ τῆς ἐλευθερίας. Εἰς μάτην ὁ πρέσβυς τῆς Γουρκίας, ὁ θρωπὸς φρόνιμος καὶ πολὺπειρος.